מראה יחזקאל על התורה — תצוה

בהטיבו את הנרות יקטירנה כו', נ"ל עפימ"ש (ויקרא יט יח) ואהבת לרעך כמוך, וביאור המקרא שאין השכינה שורה על ישראל רק כשיש ביניהם אחדות והיינו ע"י האהבה שבין אדם לחבירו, וזה תלוי באהבתו להקב"ה, שאעפ"י שהוא אינו מקבל טובה מאתו מ"מ יחשוב בעצמו שהאדם ההוא עובד להקב"ה ועושה נחת רוח ליוצרו, כמו שאדם אוהב לחבירו בשביל שעשה טובה לבנו או לאביו, וע"כ צריך להאדם לראות כל מדות טובות שבחבירו אעפ"י שאין בו רק מדה טובה אחת, דכמו כן מצינו במלך שיש לו עבדים רבים ואחד מהם הוא חייט ואחד אופה ואחד בעל עגלה וכדומה, אעפ"י שאינו עושה למלך רק עבדות אחת והמלך אינו צריך לו רק פעם אחת בשבוע או פעם אחת בחודש אעפי"כ הוא עבד למלך. ומכל שכן כשיראה האדם ויבדוק במעשיו שגם אצל עצמו לא ימצא כל מדות טובות ואז יפשפש במעשיו באמת שלא ימצא אפילו מדה אחת. וזהו ואהבת לרעך במה שהוא כמוך לכל הפחות אינו גרוע ממך, כמו כן מצינו בהקטורת שהיה בו סממנים הרבה וכל אחד היה לו ריח אחר ובהצטרפם היה קטורת אחת, וזהו שאמר בהטיבו את הנרות, שיהיה טוב ואהוב עם הנשמות ישראל, אזי יקטירנה יקשור וייחדם.

חידושי אגדה לברית מילהויקחו אליך כו', בפרשה זו לא נזכר שמו של משה, ועל כן הוכפל ח"י פעמים בפרשת פקודי, דצדיקים תחלתן יסורים וסופן שלוה, אבל בעמלק הוא להיפוך שימחה שמו אח"כ, וע"כ עפ"י הרוב קורין בפרשה זו פ' זכור, והנה ענין המנורה הוא להמשיך השפע ממאור העליון וכמ"ש וכי לאורכם אני צריך רק להאיר לכם, ועי"כ זוכין לכל הטובות כמ"ש יאר ה' פניו אליך, וע"כ אומרים כי באור פניך נתת לנו כו', כמו ע"י המילה כמו שכתבתי לעיל בפ' שמות וכמו כן א"ת האו"ר כ"י טו"ב ס"ת ברי"ת, וז"ש שנתמלא הבית כלו אורה.

וזש"ה תצוה את בני ישראל שתדבר אליהם שיקבלו שפע מהארתך, ואז ויקחו אליך שיזכו למעלות שלך חכמה וגבורה ועושר, שמן זית אעפ"י שצריך להיות ע"י יסורים כנ"ל מ"מ יהיה זך כמ"ש [ב"ר פמ"ד] לא נבראו המצות אלא לצרף בהן את ישראל שנאמר כל אמרת ה' צרופה, כתית למאור מה שמכותתין יהיה אח"כ למאור, ותרויחו עי"ז להעלות נר תמיד שלעולם יאר פניו אליכם אפילו בשעת יסורים וכשאין בהמ"ק קיים תמיד תקבלו שפע ממאור העליון באותן ג' מתנות טובות הנ"ל.